

Kunniagallerian uudet jäsenet no:t 21-25

no 21 Ilpo Kytösalmi
no 22 Pekka Pelto,mäki
no 23 Tuula Salonen
no 24 Seppo Uusi-Oukari
no 25 Olli Veijola

Uudet jäsenet saavat kunniakirjansa Seinäjoella 19.7. naisten Itä-Länsi ottelun jälkeen.

Ennen kunniakirjojen jakoa Helena Koukkari kävi antamassa ohjeita Tuula Saloselle.

Ilpo Kytösalmee odotellaan vielä.

Uudet kunniagallerian jäsenet kunniakirjojen jaon jälkeen katsomon vieressä muistelemassa menneitä. Vasemmalta Ilpo Kytösalmi, Seppo Uusi-Oukari Pekka Peltomäki ja Tuula Salonen

Saavutukset pelaajana:

Peliura/SM-sarjakaudet:	1964-1985/21
SM mitalit:	2-0-1
Itä-Lännet:	13
Liitto-Lehdistöt:	Imatran Palloveikot
muut saavutukset:	vuoden pesäpalloilija 1971, vuoden lukkari 1970

Ilpo Arto "Ipo" **Kytösalmen** pääsarjaura alkoi vuonna 1964, kun hän pelasi muutaman ottelun Imatran Pallo-Veikkojen lukkarina. Pitkä pelaajaura jatkui aina vuoteen 1985 asti. Pääsarjakausia kertyi yhteensä 21. Niistä parhaat vuodet olivat 1977 ja 1978, jollin IPV voitti Suomen mestaruuden. "Maneesin taikuri" edusti pääsarjaurallaan vain omaa kasvattajaseuraansa Imatran Pallo-Veikkkoja.

Sisäpelissä Kytösalmi oli taitava mailankäyttäjä ja liukas etenijä. Hän toi 437 pääsarjan ottelussa yhteensä 592 juoksua ja löi 239 juoksua. Ulkopelissä hän oli juonikas ja röyhkeä lukkari, joka haki ketterästi pienet näpäslyönnit ja tolppasyötöt kolahtivat syöttölaudaseen. Hän oli harvoja pääsarjan lukkareita jotka pelasivat samalla joukkueensa kärkietenijänä. Kytösalmi löi itsenä läpi vuoden 1969 Itä-Länsi ottelussa, jossa hän pelasi Idän lukkarina. Vuonna 1970 Kytösalmi valittiin vuoden parhaaksi lukkariksi ja arvo-otteluihin, vaikka hän pelasi suomensarjassa. Myöhemmin hän pelasi arvo-otteluissa myös monilla muilla ulkopelipaikoilla. Hän siirtyi lukkarin tontilta ulkokentälle myös omassa seurajoukkueessaan. Kytösalmi ylitti ensimmäisenä Pesispörssin 1 900 pisteen rajan vuonna 1982, josta hänelle myönnettiin Suomen Pesäpalloliiton arvokas stipendi.

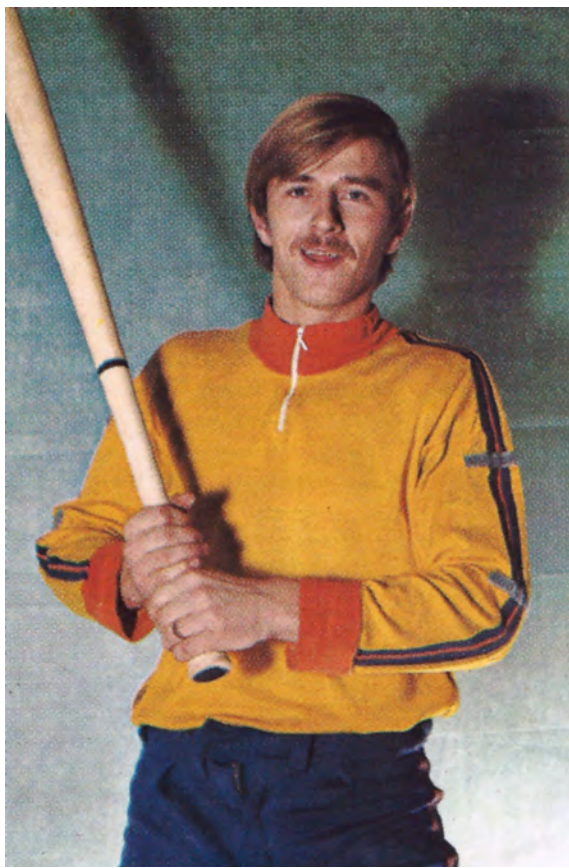
Ilpon isä Paavo Kytösalmi pelasi mestaruussarjassa lukkarina Tainionkosken Urheilijoiden joukkueessa. Ilpon poika Riku pelasi 10 Itä-Länsi ottelussa. Kytösalmi harrasti nuorena pikajuoksua, jääpalloa ja painia.

Ammatiltaan Kytösalmi oli teleasentaja.

Saavutukset pelaajana:

Peliura/SM-sarjakaudet:	1966-1986/13
SM mitalit:	0-1-2
Itä-Lännet:	3
Liitto-Lehdistöt:	14
seurat:	Alajärven Ankkurit
muut saavutukset:	vuoden pesäpalloilija 1978

Pekka Matias “Päkä” **Peltomäki** oli mukana nostamassa kasvattajaseuraansa Alajärven Ankkureita kansallispelin huipulle. Ura Ankkureiden edustusjoukkueessa alkoi jo 15 -vuotiaana. Alajärven nousun pohja luotiin 1960-luvulla, jolloin Peltomäki oli mukana voittamassa Ankkureille ensimmäisiä A- ja B-poikien juniorimestaruuksia. Ankkurit nousi mestaruussarjaan vuonna 1972. Pelaajana Peltomäelle mestaruussarjakausia kertyi yhteensä 13 ja runkosarjan otteluita kertyi 285. Niissä kertyi $41 + 258 = 299$ sekä 370 tuotua juoksua ja 1362 kärkilyöntiä.

Peltomäki hallitsi ulkopelissä polttolinjaa 2-polttajana laajalla alueella. Nopeana juoksijana hän toimi sisäpelissä kärkipelaajana. Kun Peltomäki oli mailanvarressa, niin ulkokenttä sai olla aina varuillaan, siitä todisteena on 41 lyötyä kunniajuoksua SM-sarjassa.

Vuosina 1973 – 1986 Peltomäki valittiin joka vuosi Liitto-Lehdistö otteluun, joita kertyi yhteensä 14. Itä-Länsi otteluita kertyi yhtä vähemmän eli yhteensä 13. Uran huippu oli kun Peltomäki valittiin vuonna 1978 maan parhaaksi pesäpalloilijaksi.

Peliuran jälkeen Peltomäki oli pelinjohtajana voittamassa Ankkureille Suomen mestaruuksia vuosina 1988 ja 1989 sekä SM-hopeaa 1987 ja pronssia 1992. Lännen pelinjohtajan Peltomäki oli kahdesti vuosina 1990 ja 1992. Vuoden pelinjohtajaksi hänet on valittu kolme kertaa.

Pekka Peltomäen isä ja velipoika Aulis olivat myös menestyneitä pesäpalloilijoita. Oman kotikenttensä Peltomäki tunsu paremmin kuin kukaan muu, sillä hän toimi sen kenttämestarina.

Saavutukset pelaajana:

Peliura/SM-sarjakaudet:	1958-1974/11
SM mitalit:	6-4-0
Itä-Lännet:	9
seurat:	Työvään Mailapojat
muuta:	Vuoden naispesäpalloilija 1961-1963 Lyöjäkuningatar 1963

Tuula Tellervo "Tsukka" **Salonen** pelasi ensimmäiset sarjapelinsä v 1958 Työvään Mailapoikien uudelleen kootussa nuorena joukkueessa Kalevi Äijälän johdolla. Seuraavana vuonna joukkue nousi SM-sarjaan ja löi jopa hallitsevan Suomen mestarin Pallo-Toverit piirinmestaruusottelussa. Vuonna 1960 TMP vei uusintaottelun jälkeen Suomen mestaruuden heti ensimmäisellä pääsarjakaudellaan lyömällä Pallo-Toverit 10-7. SM-kultaa tuli kolme kertaa peräkkäin, aina oli pahin vastustaja vanha arkkivihollinen Pallo-Toverit. Oma osuutensa menestykseen oli TMP:n nuorella polttajalla, joka oli pelaajana erittäin monipuolinen. Nopeus ja älykäs lyöntipeli olivat hänen valttejaan. Lyöjäkuningatar kerran ja etenijäkuningatar kahdesti sekä vuoden paras naispesäpalloilija kolmesti ja lisäksi yhdeksän Itä-Länttä komistavat tilastoja. "Tsukka" oli poissa pelikentiltä vuodet 1966 ja 1968-70, kun perhe kasvoi kahdella tyttärellä. Mutta 70-luvun alussa hän tuli takaisin ja voitti TMP:n paidassa vielä 2 SM-kultaa ja 2 SM-hopeaa.

Tuula harrasti myös koripalloa ja valittiin 7 kertaa maajoukkueeseen. Lisäksi saavutuksiin kuuluu 1 Suomen mestaruus ja 8 SM-hopeaa.

Saavutukset pelaajana:

Peliura/SM-sarjakaudet:	1966-1983/16
SM mitalit:	0-2-2
Itä-Lännet:	7
Liitto-Lehdistöt:	9
seurat:	Kankaanpään Maila
muut saavutukset:	vuoden pesäpalloilija 1976

Seppo Olavi "Batu" **Uusi-Oukari** oli nostamassa kasvattajaseuraansa Kankaanpään Mailaa mestaruussarjaan, jossa hän pelasi koko pääsarjauransa vuosina 1968 - 1983. Hän oli ennätöksellisesti kuutena vuotena (1971-1976) peräkkäin pesäpallon SM-sarjan lyöjäkuningas. Uran huippu oli kun hänet valittiin vuonna 1976 maan parhaaksi pesäpalloilijaksi. 1970-luvulla Uusi-Oukari oli arvo-otteluiden vakiokalustoa, hän pelasi 7 Itä-Länsi ottelussa ja 9 Liitto-Lehdistö-ottelussa.

Vasemmalta lyöneen kotiuttajan kierteiset kotiutuslyönnit tuottivat SM-sarjan runkosarjan 291ottelussa yhteensä $28 + 499 = 527$ juoksua. Paras kausi oli vuonna 1972 jolloin "Batu" iski 22 ottelussa $5 + 65 = 69$ juoksua ja tuolloin jokeripelaajasääntö ei ollut vielä käytössä.

Kankaanpään Maila sisäpelin kärki oli erittäin tehokas ja huipentui kotiuttaja Uusi-Oukariin. Ulkopelissä hän pelasi ulottuvana 3-polttajana.

Pelaajauran jälkeen Uusi-Oukari jatkoi pelinjohtajana kasvattajaseurassaan. Taitava shakinpelaaja ja taktikko johti viuhkamiehenä yhdessä ottelussa myös Lännen miesten joukkueen peliä. Paras saavutus pelinjohtajana oli Kankaanpään Mailan pronssimitali vuonna 1988.

Ammatiltaan Uusi-Oukari oli jalkinetyöntekijä.

Saavutukset pelaajana:

Peliura/SM-sarjakaudet:	1925-1939/13
SM mitalit:	5-3-2
Itä-Lännet:	7
seurat:	Lahden Suojeluskunta, Lahden Mailaveikot, Keravan Palloseura (KooPee)

Olli “Lumppe” Veijola pelasi Lahden Yhteiskoulun joukkueessa ollessaan IV luokalla. Hän herätti jo silloin huomiota taidoillaan ja taktisella silmällään isompien joukossa. Vuonna 1925 hän oli 19-vuotiaana voittamassa ensimmäistä Suomen mestaruuttan Lahden Suojeluskunnan paidassa ja samana vuonna hän pääsi ylioppilaaksi. Kaksi vuotta myöhemmin tuli hopeaa. Vuonna 1929 Lahteen perustettiin pesäpallon erikoisseura Lahden Mailaveikot ja samana vuonna loppuottelussa kaatui Hamina juoksuin 6-3.

Lukkarin tontti oli alusta lähtien Ollin oma ulkopelipaikka. Hän oli oman aikansa parhaita lukkareita. Karismaattisena persoonallisuutena ja taitavana johtajana hän pystyi pitämään joukkueensa voiton tahdon yllä loppuun saakka. Lahden Mailaveikot voittikin neljä Suomen mestaruutta peräkkäin vuosina 1929-1932. Seuraavien vuosien hopeat ja välieräpaikat pitivät LMV:n valiojoukkueiden kastissa.

Olli Veijola valmistui filosofian maisteriksi 1931. Hän toimi matematiikan opettajana Keravalla vuodesta 1932, vaikka pelasikin Lahden joukkueessa. Vuonna 1939 hän siirtyi Savion Kumitehtaan sosiaalipäälliköksi. Vuodesta 1936 alkaen Olli Veijola edusti Keravan Palloseuraa eli KooPeeta. Joukkue pelasi silloin B-sarjassa, mutta nousi vuodeksi 1937 suursarjaan ja selviytyi peräti loppuotteluun saakka. Kuusankosken Veto kaatui Keravalla 3-2, mutta suurempi vierashäviö merkitsi hopeamitaleja. Olli Veijola valittiin seitsemän kertaa itä-länsi otteluun, neljästi idän joukkueeseen ja kolmesti lännen.

Olli Veijolaa pidetään Suomen suunnistusurheilun uranuurtajana. Hän oli 30-luvulla järjestämässä ensimmäisiä silloin tiedustelujuoksun nimellä tunnettuja kilpailuja. Hän oli 11 kertaa mitaleilla SM-kisoissa. Hän oli myös yksi lajin ensimmäisen ohjekirjan “Suunnistamisen alkeet, 1941” kirjoittajista. Hän toimi myös vuoden 1941 Suomi-Ruotsi maaottelumarssin marSSIPäällikkönä. Hänelle on myönnetty Pesäpalloliiton kultainen ansiomerkki. Sotilasarvoltaan hän oli kapteeni.

